

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

20
१९-१९४

॥ गुरुसूत्रांशः ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

५८

१
५०

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ श्रुत्वा उक्त्वा लोकेतानि कानि गृह्याणि च ह्यमस्वयः पादयुतः
द्रुता अग्नौ ह्यमाम् अग्नौ प्रदुता ब्राह्मणभोजनब्रह्मणो दुता अथाप्युच्यते ह्यग्नौ
यः समिधाय आहुती यो वेदेन तिसामिधमेवापि अर्धधानं आदधन्मस्येत्यजर्दमिति
नमस्तस्यैव आहुता यो वेदेन तिसामिधमेवाप्युत्तिथीति स देतस्य नृपिरुवाच ॥ अगा
रुधाय गाविषं पुसाय दस्युवचः ॥ धत्ता सादी यो न धुनश्च वचनेति वच एव मरुदं ॥
ताम्रमधुनश्च खादी यो सिप्रिति खादी यो स्विसेव तदादी आने अग्नौ चाहुतं
दातुं भगवति ते भवंतं क्षीणं रुधमा सो वशा उत ते येन एव मउक्षीणश्च स यमो

५१

श्रवणाश्च भवति ते यरं साध्याय मधीयत इति यो नमसा स्वर्धर इति नमस्कारेण वै खल्वपि
नवदेवानमस्कारमात्रेयतो वनमदाति द्विब्राह्मणं भवति ॥ अथ सायं प्रातः सिद्धस्य
हविष्यस्य जुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यः सामा यवनस्य तयग्नाषामाभ्याग्निद्राग्निभ्या
द्यावापृथिवीभ्याधन्वतरय इन्द्राद्यैर्विश्वभ्यो देवभ्यो ब्रह्मणे स्वादे स यवा सिद्धरागमे
ताम्यश्चैव देवताभ्यो इन्द्रो षाधिवेन स्याति सो गृहाय गृहदेवताभ्यो वासुदेवताभ्यो इन्द्रा
येन्द्रपुरुषेभ्यो यसाय यमपुरुषेभ्यो वरुणाय वरुणापुरुषेभ्यः सामाय सामपुरु
षेभ्य इति प्रतिदिशं ब्रह्मणं ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्यं विश्वभ्यो देवभ्यः सर्वेभ्यो रते

ग. २

मोदिवाचारिभ्यदतिदिवांनतं चारिभ्यदतिनक्तं रेसोभ्यदतुतरतं सधापितभ्यदतिप्राची
 नावातीशेषदक्षिणानिनयेते॥२॥ अथगृहबलिदेवता नोकीर्तयिष्यामोयत्रयत्रवम
 निते द्वारेपितामहविद्याप्रकीर्णचउमापति॥ आग्नेय्याबलभद्रचयमविमुचदक्षि
 णोनेत्रंसांस्वदवरणांचसामंमूर्यंययश्चिमोवायव्यामश्विनोवसवंसामोसुद
 तरास्यादिशि ईशान्यानुजवाणाङ्ग हाः प्रवेस्यादिशि गृहमं ब्रह्माणं प्रतिस्थाप्य
 द्विद्विद्विध्याकीर्तिरिति॥ ततः स्यात्तंबलित्रयगृहांगणो देयं विहितं यन्मताः प्रचर
 तिदिवांनक्तं बलिमिच्छतां कितुरस्य प्रेषा॥ तन्मोबलिं पुष्टिकामोददामामायेपुष्टि

२
 तम
 २

२ यत्नेनियमनं गते दिवापुनर्नियमनं गते सप्ततन्त्रं
 पर्वतेन श्रद्धावन्तं क्रमिकं पतनं गतं जेतुं नोप
 त्तं नृपतिः प्रदीप्यते नृपतिः नृपतिः

पाष्टपतिदेवानुसादा॥ इंदवरणवायव्याम्यानेनैतिकाश्रयातकाकाः प्रतिनिधिं
 नृभ्यां पिष्टमथापितं ववस्तुतकुलजातं कश्यामं बलौघं नो॥ ताम्नापिष्टमया
 दत्तास्मितापायमांसदा॥ स्वदा लपतिभूतवायसभ्यानेभ्रमां निक्षिपत् गोदा
 दनमात्रं तत्रस्थित्वातिथिमाकां जेत॥ दत्तापादो प्रहास्याचम्यगृहं प्रवेशयेत्तशात
 पुष्टिवा॥ शुभमंतरिक्षेद्योनादयभयं त्रासु॥ शिवादेशः प्रदिशउदिशोनेत्रा
 पादिद्युतं परिपाते सर्वतः शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥३॥ अथखलुयत्रकचदाष्यस्या
 दिष्टुमाकवरं सर्वतः स्थंडिलमुपलिप्या॥ खलुपदं लखउदगायतापञ्चा

कोल
 वेभ्यः

गु. छ.
३

गायतेनानांतयोसिखो मध्येतदभुंक्ष्यग्निप्रतिष्ठाप्यान्विधायपरिसमुत्थपरिस्त्रि
यंपुरस्ताद्वसिष्ठोऽतः पश्चादुत्तरतस्तुदक्षस्यैतस्मिन्पुंसिगां पवित्राभ्यामाज्यस्यो
त्पन्नं मप्रक्षिणागावनतंगे भोशिशमात्राकुशो नानांतयागुंदात्वांगुष्टोपकनि
ष्टिकाभ्यामुत्तानाभ्यां पाणिभ्यामवितुष्टाप्रसवउत्तुनाम्पाक्षदेरापवित्रगाव
पोः सूर्यस्पर्शमभिरतिप्रागुत्तुनातंसहन्नेवरादित्स्त्रीकृताहृतमाज्यमुदाम
पुपरिसरगांतथाज्यभागोपाकयत्तेषुवत्सात्तुधन्वंतरियज्ञश्रलगववर्जंममुष्मे
स्वादेतिजुहुयादग्निरिदं प्रजापतिर्विश्वेदवाब्रूतेसनादेश एकवदिरिध्वा

राम
३

सखिष्टकतस्तुस्तुल्यकालान्देशानयनगाथागायतेपाकयत्तांसमासाद्यैकाज्यानेक
वदिरिध्वा॥ एकः खिष्टकतः कुर्यान्नानापिसन्निदेवतरति॥ अदगदनश्राप्यमाणपक्षेक
स्याणेनसर्वैकालकर्मपनयनगोदानविवादाः सर्वैकालमेकाविवादेतिषंपुरस्ता
च्चतस्रश्चाज्यहुतीजुहुयादग्न आयांषिपवसरतिनिसभिः प्रजापतनहृदतात्त्र
न्यदितिचव्याहृति॥ जवांसमुच्चयमेकैकैकावनंतमयेमानवांसयकनीतामिति
विवादेचनुर्थी॥ अकुलमग्रेपरिहृतयमातनः पितृत्वश्चेति यद्योक्तं पुरस्ताद्वि
मतेकन्याप्रयक्षेहुदिरुपशाललक्षणसंपन्नामरोगामुपयक्षेतदुर्दिहयानिल

८६
४

सुरागोमयोपिंडाकृतमग्रेप्रथमंजुतकलेसुतंप्रतिष्ठितं। यदिपुं कुमार्पभिजा
तातदियमिदप्रतिपद्यते। यत्संस्तदुप्यतामिति। पिंडानभिमंत्र्यकुमारोद्वयादिषा
मकंरुद्राणां तिस्रश्चेदुभयतः संस्थाद्वितीयं दिनवत्स्यः प्रजाभविष्यतीति वि
द्याद्वाद्यासंभ्रमतविदिपुरीषाद्विहवचस्विन्यविदासिनोद्गदात्सर्वसंपत्ता
दवनाकिनवीचतुष्यया। इप्रकाजनीरिणादधम्याश्रानात्यतिधीक्ष्यल
हस्यकन्यामुदकयुवोदद्यादेषब्रह्मविवादहस्यंजातोदादशावराकादशाप
रासुनासुभयतः त्रिजिविततेकर्मणादद्यादलंकृतसदेवादशावरादशा

राम
५

परासुनासुभयतः सहधर्मं चरतुदतिप्राज्ञापयौद्यावरानश्च परासुनासुभयतो
गोमिथुनेदत्त्वोपयच्छेतसंश्रापः सप्तावरात्सप्तपरासुनासुभयतोमिथः समध
कृत्वोपयच्छेतसगांधर्वाधनेनोपतोष्योपयच्छेतसंश्रापः सुप्तानां प्रसन्नानां वा
पदरेसपेशाभौदत्वात्तत्वाचशाधो। तिरुदतीरुदद्यादरत्सरासः। अथ
खलुश्चाववाजनपदधर्माग्रामधर्माश्च तान्निवादेप्रतीयांस्तुसमानं नदृष्टा
मपश्चादग्नेदेषदमश्रानंप्रतिष्ठाप्योत्तरपुरस्तादुदकुं नसुनन्वारव्यायोद
त्वातिष्ठत्यस्तु खं प्राङ्मुख्याश्लीनायांगृभ्राणामिते सोभगत्वायदस

५. ५

मिहंगुष्ठमेवगृहीयाद्यदिकामयीतेपुमांसएवमेपुत्राजापेरांनैखंगुलारेवस्त्री
कामौरोमांतेदुसंसांगुष्ठमुभयकामप्रदाक्षिणामग्निमुदकुंनंचात्रेपरिणाय
जपहमादुमास्मितात्वंसात्वमस्यमोदुद्यौरुदयेयिवीत्वंसामादुसुक्तेतावे
हविवहावेदेप्रजाप्रजनंयावदेसंप्रियोरुदितेहृत्मुनस्यमानोजीवेमश
रदःशत्रुमिनिपरिणायपारायाश्मानमारोदयतेमिमुश्मानुमारोदुश्मे
वत्वंस्थिराभवंसदुखघतनायतीनिनिष्ठघतन्यतइतिवध्वजलावुपला
यैभ्राताभ्रातस्थानावाक्षिजाजानावपातेविजमिदग्न्यानांप्रसन्निधाय

राम
५

दविष्यन्नचैषोवदानधर्मोयंमणानुदेवंकन्याःअग्निमयस्ततःसरमादेवोअयं
माप्रेतोमुंचानुनामुतःस्वाहावरुणानुदेवंकन्याःअग्निमयस्ततःसरमादेवावरुणः
प्रेतोमुंचानुनामुतःस्वाहापूषणानुदेवंकन्याःअग्निमयस्ततःसरमादेवःपूषोप्रेतो
मुंचानुनामुतःस्वाहेत्यविष्टिदेवजलिंलुचवजुदयादपारिणायश्चपुटेना
म्यासेत्क्षीचतुष्यमाप्योषदेकंलाजान्परिणयंस्थोत्तमेआहुतीनसंनिध
ततोऽस्मादस्तेविमुंचतियादिहृतेनवनज्जुर्णांलुचवःपश्यावेदेभवतःप्रत्वा
मुंचामिवरुणस्यपारादिमुत्तरामुत्तरयाप्येनामपराजितायादिशिसप्तपदा

ध्या

२० ख
६

न्यस्यतां मयं शुक्लं पद्मं ज्ञेयं दत्तं यस्मात्प्राप्य पदं प्राप्यो भूयात्तु य
दप्रजाभ्यः पंचपद्मं नृभ्यः षट्पदं सप्तस्वस्वमपदी च वसामा मुनुवता भव
तां विदुर्ब्रह्म हंस सतु नरदक्षयैस्तुभयोः संनिधाय शिरसा उदं कुंभेना
वसि च्चैवाक्षराणां श्रद्धायां जीवपत्न्या जीवप्रजायां अगारयतां रात्री वसेकु
मसंधतां सप्तऋषी निति दृष्ट्वा वाचं विस्तृजेत जीवपत्न्या प्रजां विंदेयति
प्रयाणानुपपद्यमाने प्रधात्वेन यनुदसगृह्येति ध्यानमारोहयेदभ्युदय
नारीयते सरं भध्वमिहैव ननावमारोहयेदुत्तरेणैक मये जीवं हृदती

३
राम
६

निरुदत्यां विवाहाग्निमं गता ज संनयंति कल्पाणे पुदरा दृष्ट्वा च नृष्येषु मा वि
दन्वरि पान्थिनं दत्तं जयेद्वासे वासे सुमङ्गलौ रिवेव धरिती सिकानां सिते हृदि
ये प्रजयाते समध्वतामिति गृहमवशयं विवाहाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्या
न उदं च मोक्षायै प्राग्रावन्तरलोमतां सन्नुपावधाय स मञ्जु विश्वे देवा इति
दध्ना प्राशयति प्रयच्छेदा च शेषेण वा नाके हृदये तज्जर्धमसारा लवणादि
नैब्रह्मचारिणां वेधः प्रायितो स्यात् त्रिरात्रं दशरात्रं संवत्सरं वैकृष्णार्धं चरितं
व्रतः स्यो विदवधूवस्वो दद्यादन्तर्वासाणेभ्यः स्वस्वपनं वाचयतीति ध्याति ग

गुरुकु
वाला

जीवत इति

XX समन्तराचार्यामानः प्रजां जनयन् प्रजापतिरिति चतुर्ध्वं
X प्रसूचतुली XX

सू. ७

हणादि गृह्यम्प्राचरेत्स्वयम्प्रापिका पुत्रः कुमार्यन्तेवाक्षीकोत्तिसानुगृह
 तस्यादिनपरायणस्य सुपवसेदिहोकेतस्याग्निदेवराप्रादुर्ध्वरादोमका
 लौग्याख्यातौ दोमं चमोसर्वजं कामतुं ब्राह्मिधवतिलैरग्नये स्वादेति सायजु
 दुधोत्तर्याप स्वादेति प्रातर्लक्ष्मीं हृती पत्रं यत्र १० अथ पावेण स्यालीपा
 कलस्पदस्य दूरीमासाभ्यामुपवासं रध्मा रदिहो अन्नदने देवताभ्यां पां
 याने इमं देवर्जं काम्या रनरुत्तस्वयं देवतायवत्त अत्र ते मुष्टानि देवातिप
 वित्रे अंतर्धो योमुष्मोत्ताजुष्टे निवेद्यानीत्येनान्यो ह्यतिथया नेरुह्यं मुष्म

॥ १॥

सू. ४

ताजुष्टं प्रोक्षामोत्सवदतां स्त्रिः फलीकृतानानाश्रयदेसु मोषवायादिनानाश्रय
 इति यद्युवेसमोष्युक्षारं जुहुयादुता निदवांष्यभिघायादेगुक्षस्य वा देष्या
 साद्यप्रभिघाये धूममभिघायायंत इध्मा आत्मा जातवेदस्तेन ध्वस्ववर्धस्ववर्ध
 वर्धयवास्मान्न जया पुष्टानिर्वैस्ववर्धसेना नोद्य नस मधेय स्वादेति लक्ष्मीमाघा
 रावाघायां भागोजुहुयादग्नेये स्वादे स्तेन रमाग्नेयं दक्षिणं सौवितायते चक्षु
 षी वा एते यत्तस्य पदाज्मभागां तस्मात्पुरुषस्य प्रत्नः मुखस्यासीनस्य दक्षिण

लाहासोमाय

ग. ख. मस्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणं मध्ये दक्षिणं विप्रसक्तं वा प्राक् संस्थानुक्तं स्थानिवौत्तर
 ८ पुरस्तात्सा विष्टुतं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं
 १५ वा दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं
 १३ वा दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं
 नां समं दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं मध्यान्वर्वादी च दक्षिणं वा दक्षिणं
 मयः पाकयज्ञानमिति तत्र दक्षिणं विष्टुतं दक्षिणं ११ अथ पशुदः त्यजन्त

एम
 ८

५ तौ ज्ञेः शान्तिं त्र्यम्बकं नमस्कृत्य तत्पश्चात् पशुमाज्ञाय पुरस्तात् सञ्जुहमवस्था
 प्याति इति मिति दक्षिणां दक्षिणां सपत्न्या दक्षिणां सपत्न्या दक्षिणां सपत्न्या दक्षिणां सपत्न्या
 ज्ञेयमुपकरोमां तत्रोदयवन्ताभिरङ्गिः पुरस्तात् सञ्जुहमवस्था पुरस्तात् सञ्जुहमवस्था
 त्रिंशत्सां पापयित्वा दक्षिणं मनुवाङ्गं शेषं निनयेदाहते वपयन्निह लोदं च नय
 तिनस्य पुरस्तादुल्लुक्कं हरन्ति शान्तिं त्र्यम्बकं नमस्कृत्य तत्पश्चात् पशुमाज्ञाय पुरस्तात् सञ्जुहमवस्था
 मन्वारनतैर्कर्तारं यजमानः पश्चात् प्राक् क्विरसंप्रत्यक्षं शिरसं वा द
 क्वा दं संतप्य पुरा नाभे स्तृणान्तं होय वपामुत्विद्य वपामवदाय वपामपरा

२. ल. म्यापरिगृह्यादिरभिषिच्यशा मित्रे प्रताप्या ग्रेतो न मग्निहृत्वा दक्षिणा त आसीनः
 अपायित्वा परीत्य जुहुयाद तस्मिन्नेवाग्नेः स्थालीपाकं अपयत्येकादश पशोर वदा
 नानि सर्वांगेभ्यो वदायशा मित्रे शपयित्वा हृदयं श्रुत्वा प्रताप्य स्थालीपाकं स्यात्
 तो जुहुयाद वदानं वा सदेके कस्या वदानस्यो द्विर्द्वयं तृतीया वृत्ते वददयं श्रुत्वा न च
 रति १३ चेत्ययं त्रे प्राङ्मुखो भवेत् स्यैव तस्मै यवलिङ्गे घृते विदेशस्य पलाशं ह
 तेन यत्र वेत्यवनस्पतरस्येत्यर्चो होषि उक्त्वा वीवधं भ्याधाय दत्ताय प्रयच्छे
 दिमंतस्मै वलिङ्गे रति चेन्न ब्रूयादयं तु भूमिति यो दत्ताय प्रतिभयं चेदंतराश

स्त्रमापि किंचिद्वा व्याचें नद्यंतरा सवरूपमापि किंचिदनेन तरितव्यमिति धन्वंतर
 २३ ब्रह्माणमग्निचांतरा पुतो हताया ग्रेवलिङ्गे न १३ उपनिषदि
 गने लंजनं पुंसवनं मनवलोभनं च पादेनाधीयात्तृतीये गर्भमासे तिष्ठेणो पोषि
 तायां सरूपवत्सायां गोर्दधानि द्वादश मासे यव वदधि प्रसूते न प्राशयेत्किं पि व
 सिकिं पि वसाति दृष्ट्वा पुंसवनं पुंसवनमिति त्रिप्रतिजानीयादेवं न्यस्य ता
 नथा स्वेमं उलारं छायादा दक्षिणा स्थानं सिकायां मजीता मोषधीनं स करोति
 प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां देकौ आते गर्भो यो निर्मेतु पुमान्वा एतरे वे पुत्राश्चिंश्चारी

गा २

य. ध.
१

बुद्धि हेतु

जायतां पुत्रस्येदं शुभास्त्रं ॥ अग्निं रैतु प्रद्युम्नो देवता नृणां सोमं प्रजां भुवः प्रत्यु-
पाशान् तद्वं राजा कृणु नम्यतो यथेयं ह्युपोत्रं मधुन रोदादिति प्रजास्ये-
स्य स्यात्पीपाकस्य द्रवो हि दयदेशमस्या अलिभेन यत्तु प्रामेद्वदयेदितमंतः-
प्रजापतौ मन्मदं मातृदिह संमादं पोत्रं मधुनि यामिति ॥ १५ ॥ चतुर्थे गं नैमा-
सि सोमं तो नय नैमा पूर्यमाणं पक्षे यदा पुंसान् प्रवेणं चंद्रमा युक्तः स्यादथाति-
मुपसमाधादयं प्रादस्यान दुह च मांसीर्य प्राग्गीव नृत्तरत्नो मंतः स्मिन्नुपाव-
श्यायं समन्वारं स्थाप्यो धाता ददातु दाशुष इति ह्यभ्यारका मदानेति ह्य

एम
१

भोने जमेष प्रजापतेन त्वदेता न्यमराति च ॥ आस्ये दुग्मेन शला दुग्लस्सनेन रेणा-
च शलस्यो विभिष्ट कुशापि जूलं ॥ रुध्वं सीमंतं यदा ते भू भुव स्वरो रमि ते अतु-
र्वीणा गाथिनो संशास्ते सोमं राजानं संगायतां ॥ मुनि सोमो नो राजा वतु मा-
नुषी प्रजानि विष्ट चक्र साविति यां नृदा मुपाव संध्या मवंति ब्राह्मण्यं प्रवृद्धा-
जीवपत्यो जीव प्रजायद्यदुपदिशेयुस्तत्तु र्यं भोद क्षिणा ॥ १५ ॥ कुमारं
जातं पुरा मेराले भासा विर्मधुना हिरण्यनिष्कषं हिरण्येन प्राशयेत्सुते-
ददा मिमधुनो श्रुतस्य वेदं स वित्रा प्रसूतिं मधुना ॥ आयुष्मानु सो देव

त्रिर

मिति

ग. ख.

११

नाभिः शतं जीवश दोलो के अस्मिन्निर्तकणयोत्पनिधार्यमधाजननं जपातेम
धाते देवः स विनामुधा देवासरं स्वतामेधाते अश्विनौ देवावार्धनां पुष्कं स्वजावि
संसावभिर्मरुस्यमाभवपरशुभैवदिरापमस्तुतं भवो विदो वै पुर्वनामासैसजी
वशरदः शतमितीदृशेर्षानिद्विणा निधेह्यस्मै प्रयाधि मध्वन जापिनि
निचिनामचास्मदद्युधौषवदाद्यंतरतस्थमनिनिधानांते धसरं वतुरसर
वाधसरं प्रतिष्ठाकामश्चतुरसरं ब्रह्मवर्चसकामो युग्मानिलेव पुंसामयु
जा निस्त्रिणांमनिवा दनाय च समो धर्ततन्मातापितरो विधातामोप

१२

राम
११

मा २

कामस्तैत्तिरेब्रह्मवर्चसत्र

नयनास्यवासादेत्युत्रस्यशिरःपरिगृह्य जपत्यंगदंगात्संभवेति हृदयादधिजाय
ते ॥ आमावे पुर्वनामासि सजीवशरदः शतमिति मूर्द्धनि विवधौ र्याद तैव कुमा
र्यै ॥ १६ ॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनमाजमन्नाद्ये कामो घृतौदनं तेजस्कामो दधि मधु
घृतमिश्रमन्ने प्राशयेत्सौर्व कामो भवतीति विज्ञायते ॥ अन्नपतेन्नस्य नो धेष्ट
नमो वस्यं शुभिराः ॥ प्रपदातारं तारिषुऽज्जमो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्या
द तैव कुमार्यै ॥ १७ ॥ तृतीये वर्षे चोत्तमं यथा कुलधर्मवोत्तरे तौ ग्रे वरिहियवमा
पतितानां पृथक् पूर्णशरावणिनिदधाति पश्चात्कारयेद्यमाणो मातुरुपस्थे

६

५८
१२
तं ४

आनङ्गुहंगोमयंनवेवारावैशमीपणनिचौपनिहितानिभवंतिमातुःपितादक्षि
 एतैरेकविंशतिकुरापिंजला न्यादयब्रह्मावैतानिधास्येसथाकारयिष्यमा
 एस्यावच्छायशोतोच्छात्रपःसमानीयोच्छेनवायउदकेनैहातितासागदी
 लानवनीदधिद्रुप्राचोप्रदक्षिरांशिसंदयदितिः केशान्वपत्तापउ
 दंतुवर्चसदतिदक्षिणेकेशपक्षेत्राणित्रीणिकुरापिंजला नभ्यालोभाणि
 निदधात्योषधेनायस्त्रेनैवनिदधातिनहंसीरिति निष्पीड्यलोहेनक्षुरे
 एप्रच्छिनत्तियेनावपत्सविताक्षुरेणसोमस्यराशौवरुणस्यविद्वान्नाते

राम
१२

यैः

नेब्रह्माणोवपत्तेदमुस्याधुष्मान्जुरदक्षिर्यथासदितिप्रच्छिद्यप्रच्छिद्यंशगगनांश्च
 मीपणैःसहमात्रैजयश्चतितानानङ्गुहंगोमयेनिदधातयेनधाताबृहस्पतेस्त्व
 रिंद्रेस्यचायुषेवंपत्॥ तेनतआयुषेवपामिसुक्लोक्त्यायस्त्वयश्चित्
 तीयेनभूयश्चरात्र्याज्योक्चपश्यातिस्तये॥ तेनतआयुषेवपामिसुक्लोक्त्या
 यस्त्वयश्चित्तीयंसर्वेभजैश्चतुर्थमेवमुत्तरतस्त्रिःक्षुरतेजोनिभ
 जेधक्षुरेणमुच्यतामुपेरासावप्तावपत्तिकेशान्॥ शुद्धिशिरोमस्याधुप्रमा
 षीरितिनापितंशयः॥ शीतोच्छानिराद्रिस्वयंकुर्वीतोक्षएवन्कुशः॥ नीकुर्वी

५०६

१३

प्रां

नियथाकुलधर्मकेशवेनाकारयेद्वैवकुमार्यै॥१८॥ एतेन गोदानपाठो
 वर्षकेशवे तुल्यशुद्धाकारयेध्वश्रुतिहिंदितुं धिरोमास्यायुः प्रमोषीति। मुखं २
 केशश्मश्रुलोमनखान्युदसंस्नानिकुर्वितिसंप्रेष्यतामस्य गायतः स्विताहः शेषमा
 चार्यसकाशैवाचं विसृजेत् वरंददामीति गानिधुनंदक्षिणां संवत्समादिशेत्॥१९॥ अ
 एते वर्षा आहूता सुपनये दुर्गाष्टमे वैकादशे क्षत्रियैश्च दशैवेत्येवमापोऽशाद्राहणा
 स्यान्तीतः कोलं आहूयिं शास्त्रत्रियस्यांचतुर्विंशद्वैश्यस्यांतः३ वर्षे पतितसावित्री
 कामवर्तिने नानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नैमिर्यवेहरेयुर्लंकृतं कुमारं कु
 लीकृतेशिरसमहलेन वाससांसीतमैरायेन वाजिनेन ब्रह्मणो रवेण त्रियं माजनेन वै

राम

१३

क्ष

श्व्यादिवासां सवसोरत्ना निवसोरत्ना वा यंत्रात्मणो मां जिह्वं ह त्रियोदारिद्र्ये
 प्रयस्ति पां मेखला मां जी बाह्या रास्य धनुर्ज्या ह त्रियस्याधी वेश्यस्य तपां देवाः पलाशा
 ब्राह्मणस्यो दुर्वा क्षत्रियस्य वैल्वा वेश्यस्य वशा संमिनो ब्राह्मणस्य ललाटसमित
 क्षत्रियस्य प्राण संमिनो वेश्यस्य ॥२०॥ सर्वे वा सर्वेषां समन्वारब्धत्वा तैरतो निः प्राउ
 मुखं प्राचार्यो वतिष्ठते पुरस्तात्सं ३ मुखं ततोऽपामंजला पराप्येत्वा तत्सविनुं
 तामह इति प्रार्थनां प्रार्थनं चकार यस्याः सैव देवस्यैवा सविनुः प्रसवो ष्वेनो
 त १ न्ना दुभ्यो प्रक्षादलोभ्यो हस्तं गृह्णाम्यसाविने स्यात्पातिना पातिं सां गृह्णाम्य

गृ. ल.
१४

बि. २

यासवितातेहसमग्रभादेसावितिद्वितीयमग्निराचार्यसर्वासावितिद्वितीयमा
दिस्यमाह्वयेद्वेसवितरषतेब्रह्मचारीतेगोपायसमामृतेसाचार्यःकसब्रह्मचार्य
संप्राणास्पब्रह्मचार्यसिकस्ताकमुपनयनेकायत्वापरिददामीतिपुवासुवासाःप
रिवान्त्रागादिसिद्धचैनेनेप्रदाक्षिणमावनेयेनस्माध्यासोपाणीकृत्वाहृदयदे
मालभेतोत्तरेणीग्निपरिसमुत्पन्नब्रह्मचारीतूष्णीसामेधमादध्यात्तूष्णीवप्राजापत्य
प्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिज्ञायते॥२॥नेत्रेणादेकैर्नयेसामेधमादध्यात्तूष्णीव
दुतेजातवदसीत्यात्मनेवर्द्धससानेधाब्रह्मणावयंस्वादेति॥सामिधमाधा

राम
१४

गामिमुपस्थस्यमुनिमाह्वयेसेजसामासमन्यमीतितेजसाह्येवात्मानं स
मनकीतिविज्ञायते॥मार्थमुधाप्रथिप्रजामग्निसेजोदधातु॥मार्थमुधांमार्थपुजांम
यौदशोदध्यातु॥मार्थमुधांमार्थपुजांमार्थस्योन्नाजोदधातु॥यनेअग्नेतेजसनादे
तेजस्वीभूयासुयतेअग्नेवचसेनादेवचस्वाभूयासुयतेअग्नेहरसेनादेहरस्वीभूया
सामेधुपस्थायजाजाधोपसंगृह्यदधीदेनोसावित्रीमाह्वयुब्रह्मणेतेनस्पवा
ससापालिभ्याचपाणीसंगृह्यसावित्रीमन्वाहपठोद्वैशःसर्वीष्याशांतेवाच
यातेहृदयदेशेस्पोधांगुलिपाणिमुपदधातेमर्मबुनेहृदयेतेदधामिममाचि

१५

नमनुचितैते अस्मिन्मवाचमेकवर्तौ जुषस्व हृदस्य तिष्ठानेयुनक्तमद्यामितीत्यमिव
 लामावधत्तं देवदायव्रतचयमादेष्टो ब्रह्मवाचस्य पोषानकमेकुरादिवा मास्वासी
 एवायाधनो देदमधीष्टो नैवा दशवर्षी रोवेदव्रतचयं गृह्णातं वा सायं प्रातर्मिष्टं
 तैसां पञ्चानसामिधमादद्यात् प्रसाख्यायिनमगृभिकेता प्रसाख्यायिनी वा भवान्नि
 स्सादरात् तैस्यनुप्रवचनीयमिति वृत्तदाचार्याय वेदयानेति हृदः शेषमस्तमिते ब्र
 ह्मोदने मनुप्रवचनीयं प्रपयित्वा चायां वेदयाने चायः समन्वारब्धे जुहुयात्सद
 सस्मति मनुतामिति सा विद्यादितो यं यथा त्वेवातुर्ध्वमनुक्तं स्यादपि भवतीति

४३

राम

१५

यः २

सो विश्वं तं वलुर्थं ब्रह्मणा भोजयित्वा वेदसमीतिं वाचयतीति ऊर्ध्वं मक्षारालुवणा
 शीब्रन्निवाये शायी त्रिरात्रं दशरात्रं सप्तसंवाधरितव्रताय मेधाजनं करीत्यनिदि
 तायां दिश्येकमूलं पलाशं कुरास्तं वनो पलाशापचारं प्रदक्षिणमुदके मेनीत्रि
 परिषितं तं वाचयति सुश्रवः सुश्रवा असि यथा सं सुश्रवः सुश्रवा असि येवं मा
 सुश्रवः सोश्रवसं कुरु यथा सं देवानो यस्तस्य निधिपोस्येव महं मनुष्याणां वेद
 स्थनिधिपोभ्यासमिति तेन वापनादिपरिधानात् तं ब्रतादशनं व्याख्यातमित्यनुपेत
 पूर्वस्याथोपेतं पूर्वस्य कृताकृतं केशवपनं मेधाजननं वानिरुक्तं परिधानं कालश्च त

विजोवृणीमहइतिमसावित्री॥२३॥ ॐ विजोवृणीतेनूनानतिस्तिंगा न्येमात्तलः
 पितृत्वश्चिन्तयथोक्तं पुरस्तात् धनं विजोवृणीत इत्येकं ब्रह्माणमेव प्रथमं वृणीते
 यतो तारमथाध्वर्युमथोक्ता तारसर्वा न्यायेहीनैका हैर्या जयति सदस्य सप्तदशं कौषी
 त किनः समामने तिसकर्मणा मुपद्रष्टा भवतीति तदुक्तं मृगभ्यां यश्च विजो बहुधा
 कल्पयंतु इति होतारमेव प्रथमं वृणीते निमि होता समी हो। त होता र्या मुवृणइ
 ति होतारं चंद्रमामे ब्रह्मा समे ब्रह्मा ब्रह्माणल मुवृणइति ब्रह्माणमादित्यो मे ध्वर्युः ॥२३॥
 य ध्वर्युर्जन्मो मउजाते लुजा तारमापि मे होता शंसि न्यइति होत्र कां वरमयो मे च मसाध्वर्यव

॥२३॥

१६

राते च मसाध्वर्युना कापो मे सदस्य राते सदस्यं सवृतो जपे न्महं मे वोचो भर्गो मे वोचो भ
 र्गो मे वोचो यशो मे वोचो स्तोम मे वोचो वृत्ताग्नि मे वोचो भुक्तो मो वोचो वृत्ताग्नि मे वोचो सर्व
 मे वोचराते जापे त्वाग्निं ह्ये दोता सते दोता दोताद ते मानुष इति होता प्रणिजानाते च
 इमां स्ते द्रव्यां सते ब्रह्मा ब्रह्मैवमितरे यथादेशे तन्मा मवतु तन्मा विशतु ते न भुक्ति धी
 यति च याजायेष्यन्मि स मा त्विज्म मका यं मे दं नस्स ना च दक्षिणस्य बाधितस्यानु
 तस्य यश्म गृह्णतस्यानु देष्यं भिशतु त्वाग्निं मयो नेरति चेते पां लो म प्रवाकं परि
 पृच्छेत् को यमं कुरु विजः कादक्षिणं तिकल्याणं सदसं प्रयोगो न मां समश्म

स्वर

धुर्नस्त्रियमुपेयुराकनोरपवर्गो हतेनाग्नेत्रत्यरावाहधस्वेतिदाज्ञिणाः म्नावाज्या
 द्वातिद्वुत्वायथार्थप्रवर्जदेवमनादेताग्निर्गृह्येनामनेशरणिमीमृषोनरत्वे
 तयच्चीर्यामलिजोह्वामधु पदमादरस्तातकायापास्थितायराजचाचा
 यैश्वशुरपितृव्यमातुलानांचदधानिमध्वानायसर्पिवामध्वलानां विष्टरः
 पादमर्घ्यमाचमनार्यमधुपको गौरस्तेयपात्रास्त्रिकेकद्वेदयतेदेवर्षा
 सजातानां विद्युतामिवसूर्यो हतं माधितिथामयोमकश्चाभेदासतो
 सुदगग्रावष्टरुपविशदाक्रम्यवापादोप्रक्षालापयातदाक्षिणामग्नेवा

३५

(१२)

१७

सरायप्रयच्छेत्सर्वं रात्रायंप्रक्षालितपादोर्ध्वमंत्रालिनाप्रतिगृह्योप्याचमनीयेना
 चामस्यमृतोपस्तरणमसीतिमधुपदं माद्रियमाणनस्ततेमित्रस्त्वचक्षुषाप्र
 तोक्षततिदेवस्त्वत्सावेतुप्रसवोष्वनोर्वाद्रुभ्यां प्रक्षोदेर्सीमांप्रातेगृहीमाति
 तदजालिनाप्रतिगृह्यसंयपाणो हलौमधुवाताकृतायतरात्रेचनोवैष्णानामे
 कयाचोगुह्येनचोत्रेप्रदाक्षिणमालोअवसवस्वागायत्रेण ह्यंदसाभक्षयांत्वितिपु
 रस्तांनुमांस्तेरुद्रास्त्रात्रेह्येनचुंदसामक्षयांत्वितिदक्षिणतश्चादित्यास्त्रा
 जागतेनचुंदसामक्षयांत्वितिपश्चादश्वेत्वोदेवाआनुहुमेनचुंदसाम यत्ति

६१

म. ल्य
१८

सुतरतो नृते भस्वेति मध्यात्रु रुद्रा विरोजो दो दो सी निप्रथमं प्राश्ना यो द्विराजो
दादमशयेति द्वितीयं मयि दो दृष्ट्या यो वेद रज्ज् इति तृतीयं न सर्वे न तन्निगच्छे
ह्यस्त्रणा यो दृष्ट्या प्रयच्छेद लाने सुसर्वं वा याचमना येनात्वा चामस्य मत्ता
पिधानमस्मात्तिमस्य यशः प्रामे विष्णोः ज्ञेयता सिद्धितीयमात्रा तादका य
गो वेद न तैदं तो मे पाप्मा पाप्मा मे दत्त इति जपित्वा कुरुते निकार विष्णो माता रुद्रा
शां दुष्टिता वसना मिनि जपित्वा मुञ्जते तस्य स्वस्वनामा सोमधुपको भवति
यति १५ ॥ १२ ॥ रसाश्च ज्ञायनं गृह्यस्व प्रथममाध्यायः ॥ ॥ आवर्ण्यो यो र्णमास्या

राम
१८

जी २
श

अवर्णकर्मक्षितसक्तुना न वं कुलशं पूरुयित्वा देवी च व लिखणी न वे शि क्यु नि दधा
सक्तुत धाना ह्यलो तापे पाधाश्च न त्पे लामिने स्यात्ता पावे अपाये त्वे क कपालं
न पुतं शं मनेन यमुपयागये अस्मान्नि ते च तस्तिः प्रत्य चंद्रं ता पाणि ते क पा
ले म सुताय नो माय स्वादै स विमुर्त स्यादा विः श्रुवा माना अग्ने वसे जो
अद्या येन माशयेना निजुहो तं शानो भवंतु राजिनो देवा धित्ये का धाना अ
जलिना मास्ये भ्यं रत ए दद्यात्क लरा सक्तुनां देवी पूरुयित्वा प्रागुपाने कृम्य
अक्षो देशे पो वनिनी य सपे देव जने भ्यः स्वादे ति दु त्वानि म स्फुरा ति

१८

ये स पां पार्थिव ये अंतरिक्षा ये दिव्या ये दिशोऽस्मिभ्य रमं बलिमादाय तेभ्यः
मं बलिमुपाकरोमीति प्रदक्षिणां परित्यज्य शूलैरुपाविश्य स पां सि स पेत
स पां णामधिपतिरस्येन न मेनुष्या स्वाय संप्रपन्न स पां न्यज्ञेन देवा स्वायिमा
संनंतवयि संतः स पां मादौ सधु धुवांते पारददामाति धुवांते धुवांते इ
समास्याननु प्रवधुवमाते पारददामात्मात्मानमंततो नैनमंतरावबधुयाप
रिदानां स पदेव जनेभ्य स्वादे तसा य प्रात बलिं हरदा प्रत्यवरादृणां त्रि
संख्यायद्वेको दंतो बली स ददरे वा पदरे तौ ॥ अश्वयुज्यामाश्वयु

वे
राम
१८

जो कर्म निवेशनमसं कर्तुं स्नाताः शुचि वाससः पशुपतये स्या लोपाकं निरुप्य जु
हुं पशुपतये शिवाय शं कराय एषात काय स्वादे तै एषात कमं जालेना जुहु
यादिने मे दयं तां पूरां मे मा पसद स्यात काय स्वादे तै सज्जं तु भि सज्जं विधा
भि सज्जं रिदो ग्निभ्यां स्वादे ॥ सज्जं तु भि सज्जं विधा भि सज्जं विष्णुभ्यां देवभ्यः
स्वादे ॥ सज्जं तु भि सज्जं विधा भि सज्जं द्यौवा एषि वाभ्यां स्वादे ॥ इति ग्ने
राभ्य राः स्या लोपाकं निदं ग्नेरा विशा लाग्ने ॥ राभि गोशींभ्यां प्रत्यवरा
दृणां चतुर्दश्यां यो गीमा स्या वां निवेशनं पुन नैवी कृत्य लेपणं सरणां पसरणं ॥

ग्र

नै

४८
२०

स्थी २

रसामेतेषां यस्य जडं युरं पञ्चतं पदं जहि पूर्वैणाचा परेण च सत्त्वं वारं लीरि
माः सुखं एतज्जगदीधवी स्वादी नु वेष्टेते श्वाध्यागारो देजं वानु केचन श्वता
यवेदावी यनमः स्वादेति नात्र सो विष्टुदं न यन्ः प्राजापत्यभ्याभ्रयादित्य
ग्निमाज्ञमाणे जपति शिवानः सुमना भवेति देमं तं मनसा ध्यायात्पश्चादग्ने
स्वस्तरः स्वास्तीर्णास्मास्मिन्पविश्य स्यानाष्टयिविभवेति जपित्वा सांविशो सामा तम
त्यः प्राकाशिरा उदः उरु खोपथावकाशमितः ज्याया ज्यायान्ती नंतरो मंत्रवि २०

दोमं जं जपेयुः संहार्यो देवा अवंतु नरति विरेतां दक्षिणा मुखः प्रत्य उरवा उ
द उरुखाश्चतुर्थं संहार्यो यो बलिस्वस्वयना निवृत्ता पितृन् न सत्सु स ब्राह्मणा
भोजयित्वा स्वस्वयनं वाचयति । इदे मंता शिशिरयोश्चतुर्णां मपरपहाणा मष्ट
मीष्टका एकस्मां वा पूर्वैः धः पितृ भ्यो दद्याद्दोद नं ह सरं पायसं चतुः शराव
स्मवापपी नुदीरता मवर उत्तरा सरत्सुष्टानि केत्वा यावती निर्वीकाम योतः थ
श्वो भूतष्टकाः पशुना स्थाती पाकेन वा ध्यन उदो यव समादरेदग्निना वा कष्ट
मुपो वेदेया मेष्टका तेन त्वेवानष्टकस्यांतां देके वैश्वदेतीं बुवन्त आग्ने र्यमेकं सो

ग्रंथ
२१

धीमेकं प्राजापत्यामेवै. एतदेवतामेवै नक्षत्रदेवतामेकं ननु देवतामे
कैः पितृदेवतामेवै पशुदेवतामेकं पशुकल्पेन पशुं संरुप्य प्रोक्षणेन याकरणा वज्रं
वपामु। खद्यजुदुर्वादि देवतां जातवेदः पितृभ्यो यत्रेतां चेत्यानि दत्ताम्यराकै मे
दसं कृत्या उपनाह्वयं न सहास्ता आशिषः संतु सर्वा स्वादे सथा वदाना
नी स्यात्ता पाकस्य च ग्निन यमुपपारायेत् स्यानि ति ईशा घ्नो दे भुतं कृतवः शि
वानौ वृषाः शिवा अर्भवाः शरन्तः सेवत्सरोधिपतिः प्राणादानीहो एवेष्टु

राम
२१

पुतां दीर्घनायुः स्वाहा॥ शोता पृथिवी शिवमंतरेक्षुं धौ नैदिव्य भयं नोऽस्तु॥
शिवादिराः प्रदिरोऽद्विशो नु आपो विद्युतः परिपातु सर्वतः स्वाहा॥ आपो मरीचीः प्र
वहंतु नो धियो धातासु मुद्रावहंतु पापं॥ नूतनं मे विष्यदभयं विश्वं नस्तु मे बलाधि
गुत्तं स्वाराक्षराणि स्वाहा॥ विश्वं आदिसावसर्वं च देवा रूद्रा गोमातरो मरुतः स दंतु॥
ऊर्जं प्रजामृतां पिबन्मानः प्रजापतिः॥ यि परमेष्ठ्या दधातु स्वाहा॥ प्रजापते न
त्वे देतां न्यन्यः सौ विष्ट कृत्यं मी आक्षणा न्नो जयेदित्युक्तं॥ ४॥ अपरे घुरन्वष्ट
क्यंतं खेवमां सस्य प्रकल्प्य दक्षिणा प्रवतो ग्निमुपसमाधाय परिसिं नोतर

१०६ तः पश्चिमेत्यद्वारं कृत्यो समूलं बहिः स्त्रिरपसहैरविधन्वन्परिस्ता र्थहवीथा
 २२ सादयेदोदनं कुरसं पायसं दधिमंथान्मधुमंथाश्चपिंडपितृयज्ञकल्पे नहुत्वांम
 धुमंथवज्रपितृभ्यो दद्यात्तान्यश्चसुरावाचामित्यधिकं कर्षयेत्केदयोः षट्
 सुया सर्वास्तु पितृभ्यो दद्यात्परसुस्त्रीभ्य एते न माध्यावर्षे प्रोषपद्या अपर
 पक्षे मासि मासि चैवापेत्तुभ्यो युद्धुः प्रतिष्ठापयेन्नावराभोजयेद्युजोवा
 युग्मान् च द्विपूर्तेष्वयुग्मान्तरेषु प्रदक्षिणामुपचारीयवे स्तिभ्यार्थः ॥ ५७ ॥ स्थ रामः
 मारोक्ष्यं नानापाणिभ्यां चक्रे अनिमृशे दहंते श्वं पादावारमद्बहुद्रथं त ॥ २२ ॥

२५४ रिते चक्रे वामदेव्यमक्ष इत्यक्षाधिष्ठाने दक्षिणार्धे न्यामामारोहे द्वायोष्टावी
 यो गारोहामितीदृशो जसाधिपत्येनेति रस्मी संनृशे दक्षिणान्वा दंडेन बह
 तावस्ते जसा संगृह्णामि सत्येन वः संगृह्णामीत्यभिप्रवर्तमानेषु जपे सह
 स्वसन्निवाजमनिवर्तेस्व देवप्रवहं वनस्पते वीङ्गो हि भूया ईत्येतान्यान्य
 पि वानस्पत्यानि स्थिरो गावो भवतां वीलु रक्ष इति रथांगम निमृशे त्स्त्रामा
 गां पृथिवी धामनेह समितिनावं न वस्ये न यशस्विनं दृष्ट्वा देवा विदासि न
 त्रिदक्षिणं कृत्वा फलवतीः शाखा आहरं दन्यद्वाक्यं दुर्बसे स दमुपयाया दस्मा

२३

कमुतमं रुधासादिसमीक्षमाणो जपित्वा वरो है हं षमं मासमानानामित्य
 भिक्रा न च यत्रेधेद्रस्प्रेषाईसस्तेयायादियेतद्वोदिवोदुहितरो विभातो रति
 युश यो ॥ ६ ॥ अथातो वास्तु परीक्षां नूत्य रमविव दिक्षु भूमौ षधिवनस्य
 तिवधस्मिन्कुशवरीणं प्रभूतं कंदकिक्षीरिणं सुसमलान्परिखायादस
 येदं पातागः शाकस्ति त्वकं परित्याधः रतिचेतानेयत्र सर्वत आ
 पो मध्यं समेत्य प्रदक्षिणां रायनीयं परीत्य प्रात्प्यस्य दे र्म प्रवदस्यस्तस्
 वंसमद्वंसमवस्य वे भक्तशरणकारयेद्वत्तं नूतनवतिदक्षिणा प्रवणसमा

राम
२३

मापयेत्साधूनाह नवातिष्ठु नानस्तस्या किनवाः कलहिनः प्रमायुक्ता भ
 वंति यत्र सर्वे तः आपः प्रस्थन्दे र्मसास्त्वत्त्ययन्यधृता च ॥ ७ ॥ अथैतैर्वास्तु
 परीक्षेत जानुमात्रं गतं रवात्तैरेव पांशुभिः प्रतिपश्येदधिके प्रश
 स्तं जमे वा तं न्युने गहितं मस्तमिते पांशुणीं परिवासयेत्सोदके प्रश
 स्तमा देवा तं शुधे गहितं श्वेतं मधुरास्योदसिकं तोत रं ब्राह्मणस्य लो
 हितं क्षत्रि यस्य गीतं वैश्यस्य तसहस्रशीतं कृत्वा यथादिक्समचतु
 रसं मापयेदायलचतुरस्य वा तोच्छमीशाखयो दुंबरशाखया वा

१०५०
४

शंतातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिव्रजन् प्रोक्ष्य विह्वलया नोदकधारय
पोहिष्ठा मयो भुव इति तच्चेन वंशं तरेषु शरणा निकास्येद्भूतेष्ववकां
शीपालमित्यवधापयेन्नास्य दहं न वलीति विशायते मध्यमस्थणा
यागत्वेव धाय प्रागन्तो दग्गन्ता कुशानास्तीर्थब्राह्मणवमतीरपआ
सेवयेद्व्युत्पायभो मायस्याहेत्यथेनामुष्णीयमाणामनुमंत्रयेते
हैवतिष्ठ निमिता तिलिलास्ता मिरावती मध्येषोषस्यतिष्ठती ॥ आत्मा राम
प्रापन्न धायव आत्मा कुमारस्तरुण आवस्ये जयतां सह ॥ आत्मा प २४

स्थितः कुंभे आदध्मः कशौले शयनिति ॥ ८ ॥ वंशमाधीयमानं मृतेन
स्थणामाधरो वंशो द्राघीय आयुः प्रतरं दधाना इति सङ्ख्यास्तु च तस्य
शिलासुमलिकं प्रतिष्ठापयेत्स्थिव्या अधिसंभवत्यस्यारोवावदातित्रे
धावद्धौवस्त्रया ॥ इरा मुहप्रशंसत्यनिरामपवाधतामित्यथास्मिन्नपआ
सेवयेद्व्युत्पायभो मायस्याहेत्यथेनामुष्णीयमाणामनुमंत्रयेते
हंतो घृतमृक्षमाणा मित्रेण साकं सह संविशं चित्यथेन ह्वे मयतिव्रीहि
यवमतीर निरद्विर्हिरण्यमवधाय शंतातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिव्र

गृह
२५

जन्मोक्तं विविक्तया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति त्वेन म
ध्येगारस्य स्थालीपाकं प्रपित्वा वास्तोष्पते प्रतिजानीतस्मानिति
यतस्तप्तिः प्रत्यचं जुहोति न संस्कृत्य ब्राह्मणा भोजयित्वा शिबे वास्त
शिवं वास्त्यतिवाचयतीति ॥ १ ॥ उक्तं गृहप्रपदनं बीजवत्तोगृहान्
पद्येतेक्षेत्रं प्रकर्षयेत् उत्तरैः प्रोष्ठपदैः फलानीनी रोहिण्या वाक्ष
त्रस्यानुवातं क्षेत्रस्य पतिना वयमिति प्रत्यचं जुहोयाज्जपेद्वागाः
प्रतिष्ठमा अनुमन्त्रयेत् तमयो भर्वाति अभिवात्स्व इति द्वाभ्यां

राम
२५

माया तीर्था सा मधुधनुर्विलंमधोः पूणं धृतस्य च ॥ तानः संतुपयस्व ती
र्थं लीलां शिष्टं ताव्यः ॥ उपमेतु मयो भुव ऊर्जं यौजश्च विभ्रती ॥ उक्ताना अ
क्षितं पयो मयि गोष्ठे मयि गोष्ठे निविशद्य यथानवाभ्युत्तनाया देवेषु तन्य
नैरयं तेति वस्तु केशवमागावीयमेकं गणाना सा मुपतिष्ठेता गुरुगवीनां भ
स्ता ३ तास्तु प्रशस्तु शोभनाः प्रियाः प्रियो जीभया सं रामयिजानी धीरामयिजानी
ध्या ॥ १ ॥ ॥ ॥ इति आश्वलायन गृहसूत्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ हरिः ३३ ॥ ॥ अथातः पंचमस्तदिव यस्तौ भूतयस्तः पितृयस्तौ ब्रह्मयस्तौ

ग.स.
२६

मनुष्ययुतः इति तथ दग्ने जुहोति स देव यज्ञो य इति करोति स भूतय
सो य विमो ददाति स पितृ य सो य स्वाय मधो ते स ब्रह्म यज्ञो य मनुष्य
भ्यो ददाति स मनुष्ययुतः इति ताने तान्यज्ञान हरहः कुर्वते ॥१॥ अथ स्वा
ध्याय विधिः प्राग्वोदग्वाग्नामान्ने भ्रम्याप ओषु सैरु चो देरी यज्ञो पृ
त्या च म्या कि न वा सो द भ्राणां म ह सु प स्त्री र्य प्रा क्लानं ते पु प्राशु
श्व उ प वि रपो प स्त्रं कृत्वा दक्षिणे तरो पाणि सं धाय प वि त्र वं तो वि ज्ञा राम
य ते पा वा एष ओषधीनां र सो य द भ्राः स्त मे न त दू ल करोति धा २६

वा पृथिव्योः संधि मीक्षमाणः संमील्य वायु धावा युक्तमात्मानं मन्ये तं तथा
(युक्ताधीधीतस्वाध्यायमो र्वा व्या हतयुः सा वित्री मन्वा हं प ह्यै र्च रः
यी ३ सर्वा मिति तृतीयं ॥२॥ अथ स्वाध्याय मधीते क्वो य जं प्रिसा मा न्यथ वीं जि
स्मो वा न्ना नि कृत्वा न्ना धाना राशं सी रिति हा स पुराणा नीति य द
चौ धी तै प य आ कृति नि र्वं त देव ता स्त प्र य ति य द जं पि द ता कु ति नि र्यं सामा
नि म धा कु ति नि र्यं द थ वीं जि र सः सो मा कु ति नि र्यं द्रा न्ना नि कृत्वा न्ना
धाना राशं सी रिति हा स पुराणा नीति य द ता कु ति नि र्यं द चौ धी तै प य सः

गद्य
२७

कुल्या अस्य पि ह न स्वधा उपधारंति यद्युजं पि ह तस्य कुल्याय स्ताना निम
धः कुल्याय दधर्वा गिरः सः सोमस्य कुल्याय दधर्वा गिरः सः सोमस्य कुल्याय दधर्वा गिरः सः
रिति हासपुराणानीत्यमृतस्य कुल्याः स्यावन्मन्येतावदधर्वा स्यापदिधातिन
मौ ब्रह्मणेन मौ अस्य नयेन नः पृथिव्यै नमो औषधीभ्यः ॥ नमो वायेन मौ वाचस्य
तयेन मौ विश्वेने महते केशो मति ॥ २ ॥ देवता स्तर्पयन् प्रजापतिं ब्रह्मावेदा
देवाः ऋषयः सर्वाणि ह्येदस्योकारो वषट्कारो व्याहृतयः सवित्री यज्ञाद्यावा
पृथिवी अंतरिक्षं महोरात्राणि संख्याः सिद्धाः समुद्रानां चो गिर्यैः क्षे

राम
२७

जौषधिवनस्पतिगंधर्वा मरुतो नागा वयोसिगावः साध्या विप्रायक्षा
स्तासि भूतान्येव मंतान्यथ ऋषयः शतर्चिनो माध्यमा गस्तमदो विधा
मित्रौ वामदेवो विभर्खा जौषिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः शुद्रस्तुतो महा
स्तुता इति प्राचीना वीती सुमंतु जैमिनि वैशंपायन पैलस्तुत भाष्य
भारत महाभारत धर्मार्चा र्जुनि तिलाहविः ॥ गार्ग्यगौतम
शाकल्य ब्राह्मव्यमंडव्यमांडके यागगीवाचं कर्वावडवा प्राचीथयीः ती
सुलभामैत्रेयी कहलं कौपीतकं महाकौपीतकं पैग्यं महापैग्यं सु

७०६

२८

तेन

यत्तंसांख्यायनेनैतरेयंमहेतरेयंशाकलंबाकलंबुजातयत्कैमौद
वादिमहोदिवहिंसौजाभैशौनकमाध्यायनैयैवान्येआचार्यस्ते
सर्वेदृष्टयलितेतिप्रतिपुरुषंविदंस्तर्पेदित्योगहानेसंयद्वातिसादक्षि
ताधिपिविज्ञायतेसयदितिष्वजन्नासीनःशयानोवायंक्रतुमधीते
तेनैहाख्यंक्रतुनेष्टंभवतीतिज्ञायतेतस्यदावनध्यायौयदात्मासुचि
र्यदेतः॥३॥अथातोध्यायोपाकरणमोषधीनांशुर्भावेभ्रवणेनआ
वगस्यपंचम्याहस्तेनवाज्यभागोदुत्तुसाकुलीजुदुयासावित्रेवन्न

यं२.

२८

२८

नणेशक्रोथैमधायैप्रसायेधारण्यैसदसस्यतयेनुमतयेचंदोभ्य
ऋषिभ्यश्चैत्यदधिसत्कुजुहोसग्निमीछेपुरोहितमितंकाकुषं
भुक्तस्तद्वर्षादावर्दस्त्वरीकृतेभद्रमावर्दगणानोजमदग्निनाथा
मतेविश्वंभुवनंमधिश्रितंतांनोयस्यंज्ञियाःसुशमिबोन्नस्योवा
रणं॥३॥तिवक्ष्विब्रक्ष्यानेयाहिमरुत्स्यस्वायत्तेराजंभूतंविदितिद्वजः
समानीवआकृतिरिसेकान्तव्योराक्ष्णामहदस्यैकीध्वेषमाण
ध्यायेत्स्वायत्तंएताभ्यादेवताभ्योदुत्तुसाकुलीजुदुयासावित्रेवन्न

१०८
२६

स्यततोमार्जनं मृदुपाणिना कृत्वा लवणैः पुनर्विधाय पात्रे दर्शान्कृत्वा ब्र
ह्मजलिकृतो जपदोषाया हतयः सावित्री च निरभ्यस्य वेदादिभिरभ्यस्य
थोस्तर्पणमाज्ञानधीयते समावृत्तो ब्रह्मचारिकत्वेन यथाभ्यासमिति
जायापेयस्यैकं प्राजापत्यं तद्वार्षिकमित्येतदायक्षते मध्यमाष्टकायामेव
न्योदेव तान्योनेन कुत्वा पोभ्यवयंते तारवदेव तास्तर्पयंत्याचार्यान्तथा
नित्यं तदुत्सर्जनं ॥५॥ अथ काम्यानां स्नानं काम्याश्च स्वस्तानेव का
मानां स्नानं त्रिधया धितस्यातुरस्य यक्ष्णगृहीतस्य वीषडकुतिश्च

राम
२६

रुं मुचामित्वा हविषा जीनायकमित्येतेन स्वप्नमनुजं दृष्ट्वा धानोद
यसवितरिति द्वाभ्यां यक्ष्णोः पुनः पुनः मिति पंचमिंसादिसमुपतिष्ठते
यामेराजन्त्युज्याया सखानेति वा इत्युत्पादं नित्यामनेन दृष्ट्वा पाण्डु
धमा प्रायाक्षिप्य दने कर्णधनने सुचक्षा अरुमक्षीन्या भूया संस्व
या मुखेन सुशुक्लान्या मयि दक्षकत्वं इति जपेदंगमनी
त्योयाज्ययाजयित्वा नोज्योत्कं प्रतिगाहं प्रतिगृह्यं चैसं दूपचोपहस
पुनर्मामैविंद्रियं पुनरायुः पुनर्नर्गः ॥ पुनर्दीर्घं गमेतुमा पुनर्ब्रह्मण

यां ५
हो

ग्निर

ग. ५
३०

मैतुमां जाहा ॥ इमे वेधिष्वा सो अग्नये यथा खानमिह कल्युतां ॥ वै
श्वानरो वा दधाने रियं धुतु मे मनो ह धंत ए मरुतस्य के तु स्वाहेत्याज्य
कुती जुहुयास्तमिधो वा जपेदा ॥ ६॥ अवाधितं चेत्स्य पंतं आदित्यो भु
स्तमिधो वाग्यतो नु प्रविशेरात्रि शेषं नृत्वा येन सूर्यज्योतिषा बाध
सितम इति पंचमिरादित्यमुपतिष्ठेतीत्युदियाच्चैदकर्म श्रान्तमूनमि
रूपेण कर्मणा वाग्यत इति समानं मुराभिश्च तस्य निरुपखानं यज्ञोप
वीतीनित्यादकः संध्यामुपासीत वाग्यतस्तथायं ॥ मुत्तरपणम

श्रुति

राम
३०

३१

मिमुखो च नृपदेशं सावित्री जपेदं दक्षिणमि ते मंडलं आनक्षत्रदर्शना
देवंपातः प्राङ्मुख्यं स्थित्वा ॥ मंडलदर्शनं कपोतश्चै दगारमुपहृत्वा
दंनुपतेदादेवाः कपोत इति प्रत्यचं जुहुयाज्जपेदा वयमुत्तापयस्यते
इत्यर्थं च यो वरिष्यन्संप्रपन्विदुषेति नृपमधिजिगतिषु नृलोवा संप्रप
नध्वन इति महातम धानमेष्यं न्यतिनयं वा ॥ ७ ॥ यैतान्युपक
ल्पयितुं समावर्तमानो मणिकुंडले वस्त्रयुगं धृतं मुपानघातं दंडं स्व
मुन्मर्दनमनुलेपनं मौजनमुच्छ्वामित्यात्मनेवाचार्यो यै च यद्युन

दोप

मल्ल
३१

यो न विदुर्नाथार्थं वैवसनि धं ब्राह्मणं देवराजितायां दिशि यत्नियस्य
वक्षस्यार्द्रमन्त्राद्य कामपुष्टिकामस्तैजसा मोवाग्नेः प्रवर्तस
काम उपवातामभयामुभयकाम उपरिसमिधं कृत्वा गामन्त्रं च ब्रा
ह्मणो न्यः प्रदाय गोदानिकं कर्म क्वचित्तामनिमंत्रात्संनमयं देकं कृ
तकेन शीतोष्ठा निरुद्रिः स्वात्मा युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे इत्यहं
वाससी आध्यायमनेस्तजासि चक्षुर्मपाहीति चक्षुषी आजयीतांश्च
नस्तेजोसि श्रोत्रमेपाहीति कुण्डलं आवध्नीतां नुलेपनेन पाली

३१

मिधा ३

सर

प्रतिपद्यं मुखमग्ने ब्राह्मणानुलिपेद्वाहुराज्यं उदरं वैश्यं उपस्थं
स्वरुसणजीवि नो नात्तास्य ना नो हि भूयासमिति खजमपि
वध्नीतेन मा लोकां मालेति चेद्भयुः स्वमित्यपयीत देवानां प्रतिष्ठेच्छ
सर्वतो मा पातमि सुपा न हा वा खोयं दिवश्च स्वासीति ध्रुवमादत्ते
वेणुरसि वा न स्पृशेति सर्वतो नापाहीति वैणवं दंडं नायुधमिति
शूक्तं मणिकंठे प्रतिमुच्यो क्कपंक्योतिष्ठन्समिधमादध्यात् ॥ ॥
स्मृतं निंदा च विधा च श्रद्धा प्रसा च पंचमी ॥ इष्टं दत्तमधीतं च कृतं

४६

३२

ब्र६

संयुक्तं ब्रतं ॥ यदग्ने सेंद्रस्य प्रजापतिकस्य सऋषिकस्य स
 ऋषिराजव्यस्य सपितृकस्य सपितराजव्यस्य स मनुष्यस्य स
 मनुष्यराजव्यस्य साकारस्य साकारस्य सानुकारस्य सप्रती
 कारस्य सदेवमनुष्यस्य सगंधर्वाप्तारक्षस्य सहारण्यैश्च प
 राभिर्गाम्यैश्च यन्मआत्मन आत्मनि ब्रतं तन्मे सर्वब्रतं मे
 दमह मग्ने सर्वतो भवानिच्छाहेति न माग्ने वर्च इति प्रत्यच
 समिधोभ्यादध्याधत्रैन पूजयिष्यं तो भवति तत्रैतां रात्री

ती३

रा३

३२

न३

वसै द्विधा ते गुरुमर्थे न निमंत्र्य कृतानुज्ञातस्य वा स्नानं तस्यैता
 नि ब्रतानि भवन्ति न नक्तं स्नायान्न न ग्नः स्नायान्न न ग्नः शयी
 तं न ग्नास्त्रियतीक्ष्णं तो न्यत्र मैथुनाद्वर्षति न धावेन्न दृक्षमा रो
 हेन्न कूपमवरोहेन्न बाहुभ्यां न दीतरे न संशयमभ्यापयेत्तम
 महदैर्भुलं कं स्नातको भवतीति विज्ञायते ॥ १ ॥ गुरुवे प्रज
 क्ष्यमाणो नासु प्रभुर्वीते दं वस्या मो मो द्युच्चैरुध्वनाम प्राणा
 पानयो रपांश्चान्द्रैर्दिदृहरिमिरिति चातो दृद्धो जपति प्राणा

गघ
३३

पानयोरुस्यचास्तयाप्रपद्येदेवायसवित्रैपरिदामात्यचंचमा
योप्रावस्यस्तीतिजपिलांमहित्रीणानित्यनुमंचैवमतिरुष्ट्य
नकुतश्चिद्वयंभवतीतिविज्ञायतेवयसाममनोसावाचःश्रु
लोकनिकदज्जनुषंप्रब्रुवाणइतिरुक्तेजपेदेवीवाचमजन
यंतदेवाइतिचरुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानानितिमृगस्यपर्या
दिशोविनीयाद्यस्माद्वातादिशमुत्सुकमुभयतःप्रदीप्तप्रय
स्येन्मनाप्रसव्यमालोक्यामयमित्रावरुणामहमस्त्वर्ध्वंशो
धं

राम
३३

वैश्वदेवः ॥ अथोर्विभापः ॥
जावेदाः ॥

चन्द्रहंतप्रतीत्यमाज्ञातारंमाप्रतिष्ठंविदंतमिथोभिदानाउभय
तुमस्यमितिस्संधनमुभयसमाकृतमितिमथन्यचंक्रोति॥१०॥
सर्वतोभयादनात्तातारंष्टायज्याहुतीर्जुहुयात्पृथिवीहतासाग्निना
वृतांतयावतयावृथायस्माद्वयादिनेमितद्वारयेस्वाहा॥अंतरिक्षं
वृतांतद्यावुनावृतांतनवृतेनवृत्रेणयस्माद्वयादिनेमितद्वारयेस्वा
हा॥धौवृतासादित्येनवृतांतयावृतयावयायस्माद्वयादिनेमित
द्वारयेस्वाहा॥दिशोवृतास्ताश्चंद्रमसावृतास्तावृतांनिर्वत्रोभिय

गद्य

३४

द्वया ३

स्माद्दयादिभेदमित्तादये स्वाहा ॥ आपो दत्तास्तावरुणेन दत्तास्ताभिर्वृता
 निर्वर्त्रेभ्यस्माद्दयादिभेदमित्तादये स्वाहा ॥ प्रजा दत्तास्ताः प्राणेन द
 तास्ताभिर्वृता निर्वर्त्रेभ्यस्माद्दयादिभेदमित्तादये स्वाहा ॥ वेदा द
 तास्तेष्वेव ताभिर्वृतास्तैर्वर्त्रेभ्यस्माद्दिभेदमित्तादये स्वाहा ॥ स
 र्वदेतत्तद्भूतानां दत्तेन दत्तेन वत्रेणैव स्माद्दयादिभेदमित्तादये
 स्वाहेत्यथाप राजितायां दि श्यवच्छायस्वस्त्यात्रेयं जपति यत्तद् इन्द्र राम
 भयामह इति च स्मृत्युक्तं ॥ १११ ॥ तं ग्रा मे स मुपो ह्यै राजानं सं न

३४

द्वयैवाहाहर्षमंतरेधीति पश्चादथ स्याव स्थायं जीमूतस्यैव भवति प्रती
 कुमितिकवचं प्रयच्छेत्तरयाधनुस्तं रावा यये स्वयं चतुर्थं जपे तं
 शेषुधिप्रयच्छेत्तं प्रवर्तमानेष्वेव स पृथ्याश्चानष्टमाभिर्वृता
 क्षमाणं वाचयत्यहिरिव भोगैः परिच्येति बाहुमितितलं न स्यमानं मथे
 न सारयमाणं मुपास्तुत्याभीजतं वाचयति प्रजो वां मित्रावरुणेति व
 द्वे अथैनमन्वीक्षेनां प्रतिरथनशास सौपणैः प्रधारयंतु मधुनो
 द्यतस्येत्येतसौपणैः सर्वादिशोनुपयायां दित्यमौशनं सर्वावस्था

ग्रस्य

३६

सूत्रे

॥अथैतांदिशमग्निनियंतियसुपात्राणिवान्वंचंवेतमयुजोमिधुनाः
प्रवयसःपीठचक्रेणगोमुत्तेनेत्येकेनुस्तरणीगामजावैकवर्णांक
ष्ठामेकेसव्येबाहूबध्नानुसंकातयत्यन्वोमात्याअधोनिवाताः
प्रदत्तशिखाज्येष्ठप्रथमाःकनिष्ठजघन्याःप्राथेर्वभूमिभागागर्ता
दकेनशमीशारवयात्रिःअसयमायतनंपरिव्रजन्प्रोक्षन्त्येव
वातविचसर्पनारतिदक्षिणपूर्वउद्धृतातआहवनीयंनिदधा
त्युत्तरपश्चिमेगार्हपत्यंदक्षिणपक्षिणपश्चिमेदक्षिणाग्निमथेन

३६ रामः

मंतर्वेदाश्मचित्तेचिनातियोजानातितस्मिन्बहिरास्तीर्यकृष्ठाजिनंचो
त्तरलोमतस्मिन्नेतंसंवेषायंचुत्तरेणगार्हपत्यंहवनीयमभिमुख
शिरसमुत्तरतःपत्नीधनुश्चक्षत्रियायतामुक्षोपयेद्देवरःपातिष्ठा
नीयोतेवासीवाजरुद्रासीवोदार्धनार्यभिजीवलोकमिति कर्त्तव्यं
जपेध्यनुहस्तादग्निमृतयेतिधनुरुक्तंष्टपलोधिज्यैष्ठ्यासंचि
तिमचिचासंचीर्यानुग्रहरेत् ॥२॥ ॥अथैतानिपात्राणियोज
येदक्षितोहस्तेजुह्वसयमुपनतंदक्षिणेपार्श्वेस्थसव्येग्निहोत्रह

गद्य

३७

वमीमुरसिध्रवांशिरसिकपाक्ष्माणिदसुग्माव्योनासिकयोस्तु
वोभित्ताचैकंकणयोः प्राशित्रहरणेभित्ताचैकमुदरेप्रात्रीसमद
त्तधानं वचमसमुपस्थिशम्यामरणादिद्वीरुत्सवलेमुसलेजंघ
योः पादयोः श्लेषेच्छित्ताचैकमासेचनवंतिषषदाज्यस्य पूरयंत्य
मापुत्रोदवडुपलेकुर्वन्तलोहायसंचकौलात्मनुस्तरण्याव
पापुस्त्रियधिशोमुखं प्रच्छादयेदग्नेर्वर्मपरिणोमिर्व्ययस्वतितृक्कारामः
उक्त्यपाप्योरादध्यादतिद्रवसारमेयोश्चानावितिदक्षिणेदक्षि ३७

३७ इत्याश्चलं
गद्यसूत्रं

णंसंयसंयं हृदये हृदयं -- काये कार्यं -- पित्रोचैकेदृक्कापचारइ
त्येकेसर्वीयथांगविनिक्षिप्यचर्मणात्रध्याघेममग्नेचमसमाविजिह्व
रुतित्रणीतामणयनमनुमंत्रयतेसयंजान्वाद्यदक्षिणाश्रावा
ज्याकुलीर्जुदुयादग्नयेत्याहासोमायस्वाहालोकायस्वाहातुमन
येस्वाहेतिपंचमीमुरसित्रितस्यास्माद्वैलमजायथाभयंलदधिजा
यतामसौस्वर्गीयलोकायस्वाहेति॥ ३॥ पिष्यतियुगपदग्नीन्म
ज्वाजयतेत्याहवनीव यश्चेत्सर्वंप्रान्पुन्रुयास्वर्गलोकाग्ने

गृह्य

३८

प्रापदेति विद्याशास्त्रस्य सावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो गार्हपत्यश्च
 सर्वं प्राप्नुयादन्तरिक्षलोक एनं प्रापदिति विद्याशास्त्रस्य सावमुत्रै
 व मयमस्मिन्निति पुत्रो दक्षिणाग्निश्च सर्वं प्राप्नुयान्मनुष्यलोक ए
 नं प्रापदिति विद्यादन्तमेव रास्यस्य सावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पु
 त्रो युवायस्यो परामर्धं ममदन्तितं रघमानमनुमंत्रयते प्रहिषे
 दि पथिभिः पूर्वैर्व्यभिचिन्तितं मानं पथानां तृतीयमुदरे मेने प्राप्तामः
 मग्ने विदहो मा भिशोच इति षट्पृष्ठात्वे तश्व्यावयतु जविद्वानि ३८

ति च तस्य उपसर्पमातरं नृनिमेतानि ति च तस्यः सोम एकेभ्यः पव
 तः इति पंचगुरूपसावमुत्पठुं बलौ विति चतुर्विंशतिः सर्वं विदा
 वद्यमानः सहैव धर्मे न स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायते उत्तरपुरस्तादा
 हवनीयस्य जानुमात्रं गतं स्वात्मा अद्भिः परयित्वा वकांशीपालमि
 त्यवधापयेत्ततो हवा एष निघ्नम्य सहैव धर्मे न स्वर्गलोकमेती
 ति विज्ञायते इमे जीवान् तैराव वृत्रं न्नितिसंख्यावृत्ता ब्रजं त्येन
 वेक्षमाणा यत्रोदकमवहद्भवति तस्मात्प्राप्य सकृदुन्मज्ज्यैकांजलि

हृ

गुप्तः

३६

मुसज्जतस्य गोत्रं नाम गृहीतोतीर्या न्यानि वासांसि परिधाय स
 कन्द्या न्यापी द्वौ दृशानि विस्मज्या स त आनक्षत्रदर्शनादादित्य
 स्य वादश्यमाने प्रविशेयुः कनिष्ठप्रथमाज्येषजघन्याः प्राप्या
 गारमश्मानमग्निं गोमयमक्षतांस्तैलमुपस्पृशन्ति नैतस्यां रात्र्या
 मन्नं पचेरन्क्रीतोन्यन्नै नवावर्त्तेरिस्त्रिरात्रं मक्षारालवणा-शिनस्युः
 हृदि शरात्रं वामहामहागुरुषु दानाध्ययने वजये रन्द्वाहं श्रीरामः
 सपिंडेषु गुरौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु त्रिरात्रमितरेषां वा ३७

येषु तातौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु दंतजाते परिजाते चैकाहं स
 ब्रह्मवादिणो समानग्रामीये च श्रोत्रिये ॥४॥ संचयनमर्धं दशम्याः
 कृच्छापक्षस्यायुजेत्येकनक्षत्रेण लक्षणकुंभेषु मांसं मलक्षणायां
 स्त्रियमयुजो मिथुनाः प्रवयसः क्षीरोदके नशामीशाखया त्रिः प्रस
 यमायतनं परिव्रजन्त्योक्षति श्रीति केशातिकावतीत्यंगुष्ठोपकनि
 छिकाभ्यां मेकैकमस्त्रसंस्त्रादयं तोवदध्युः पादौ पूर्वशिरो उत्तर
 सुसंचितं संचित्य पवनेन संयययत्र सर्वत आपो नानिष्टं देह

अथ

पृष्ठ

नन्यतोवर्षाभ्यस्तत्रगर्तोवदध्युरुपसर्पमानरेभूमिमेतामित्यु
त्तरयापास्तनवकिरेदवकीयेतिरामुत्तेस्तभ्नामीतिकपा॥ले
नापिधायाधानवेक्षन्प्रत्याब्रज्यापठपस्थस्यश्राद्धमस्मिद
द्युः॥१५॥गुरुणामिहताभन्यतोवापक्षीयमाणाअमावास्या
यांशान्तिकर्मकुर्वीतबहुरोदयाग्निसहमस्मानंसहायन
नंदक्षिणाहरेयुः॥क्रव्यादमग्निंप्रहिणोमिद्वरमित्यर्द्धचैर्न
तंचतुष्पथेन्युप्ययत्रवाङ्मिःप्रसव्यपरियतिसव्यैःपा॥१६॥

मिःसमानरूनाधानाअधानक्षप्रत्याब्रज्यापठपस्थस्यकेशमश्रुजो
मनखाविवापयित्वापकल्पयीरंनवान्मणिकान्कुभानाचमनयांश
शमीसुमनोमालिनःशमीमयमिध्मशमीमय्यावरणीपरिधीश्चान
उहंगोमयंचर्मचनवनीतमभ्मानंश्चयावस्योयुवतयस्तावंतिकु
शपिंज्रानान्यग्निवेष्टायामग्निंजनयेदिहैवायमितरोजातवेदा
इत्यर्द्धचैर्नतंदीपयमानाआसतआशान्तरात्रादायुष्मभतांक
थाःकीर्तयंतोमांगल्यानीतिहासपुराणान्याख्यापयमानाउप

रतेषु शरैषु संप्रविष्टेषु वा गृहे निवेशनं वा दक्षिणाद्वारपक्षात्
 क्रम्याविधिना मुदकधारां हरत्तंतुं तं च न जसो भानु मन्त्रिहोसो
 तस्मादथाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यानुहुं च मां स्तीर्य प्राणी
 यमुत्तरलोमतस्मिन् मात्या नारो हयेदारो हतायुर्जरसंवत्सा
 ना इतीमं जीवेभ्यः परिधिं दधामाति परिधिं परिदध्यादंतर्हस्यु
 दधतां पर्वतेनेत्युत्तरतोश्मानमग्नेः कृत्वा परं मस्यो अन्नुप श्रीरामः
 रेहि पथामिति वतस्तृप्तिः प्रसूचं कृत्वा यथाहान्यन्तु पूर्वं चिद्व ४९

सवतीत्यमात्यानीक्षेत युवतयः पृथक्साणिभ्यां दर्भतरुणकै
 र्नवनीतेनांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामक्षिणी आंज्यपरां चो वि चो
 सजैयुरिमाना रीरविधवाः सपत्नीरित्यं जानाईक्षेतास्म
 न्यतीरीयते संरमेधमित्यस्मानं कर्त्ता प्रथमो भिमृशदथा
 पराजितायां दिश्यवस्थायाग्निनानुहुगोमयेन चावाधे
 नयाचोदकधारयापोहिष्ठामयो भुव इति त्वेन परीमे
 गामनेषतेति परिक्रामस्तु जपेत्सिं गलान् द्वाभ्योरितो य

गद्य

४२

स्यादित्युदाहरंत्यथोपविशंति यत्रानिरस्यमाना भवंत्यदत्तेन वा
 ससाप्रध्वाद्यासते स्वपंत ओदयादुदितः आदित्ये सौयागि स्व
 स्तययनानि च जपित्वा न संस्कृत्यापनः शौचं दध्मिति प्रसू
 चं कुलाब्राह्मणान्माजयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयितगोः कंसो ह
 तं वासश्च दक्षिणा ॥ ८ ॥ अथातः पार्वणश्राद्धकाम्य आभ्यु
 दयिक एकोद्विष्टे वाब्राह्मणां शुतशालवृत्तसंपन्ना नैकेन वा श्रीरामः
 काले शोपितान्मातान्कृतपञ्चाचानां चानुदक्षु स्वापितव ४२

उपवेश्यैकैकमेकैकस्य द्वौ द्वौ त्रींस्त्रीन्वारद्वौ फलभूयस्त्वं न चैवै
 कं सर्वेषां काममनाद्येपि ईर्ष्याया तमपः प्रदाय दभानि दिग्गु
 एणुग्नानासनं प्रदायापः प्रदाय तैजसाश्ममय नन्मये
 पुत्रिपुपात्रे धेकद्रव्येषु वा दर्मातर्हितेषु पप्रदाय आसि
 व्यशानो देवीरभिष्टय इत्यनुमंत्रितो सुतिष्ठानावपतिति
 लोसितो मदेवत्सो गौसंवेदेव निर्मितः ॥ प्रलवद्विः प्रल
 स्वधयापित्वनिमालोकां श्रीणयादिनः स्वधानमग्निति प्रस

गद्य
४३

येनेतरपाण्यगुष्ठां नरोत्तमोपवीतित्वा दक्षिणेन वासव्येन पित
रिदं तेऽर्घ्यं पितामहे दंते अर्घ्यं प्रपितामहे दंते अर्घ्यं मित्यफू
र्वं ताः प्रतिग्राहयिष्यन्सकृत्सकृत्स्वधा अर्घ्याः इति प्रसृष्टोऽ
अनुमंत्रयेत्तथा दिव्या आपः पृथिवी संभवे बुध्या अंतरि
क्ष्या उत पार्थिवी र्याः ॥ हिरण्यवर्णा यज्ञिया स्नान आपः शं
स्या नान वंचितिसंस्ववान्त्समवनीया तानिरद्भिः पुत्रका श्रीरामः
मोमुखमनात्ते ॥ नोद्धरेत्तथ मंपात्रं पितृणा मर्घ्यपातितं ॥ ४३

आहतास्तत्र तिष्ठंति पितरः शौनको ब्रवीत् ॥ उद्धरेद्यदि चेत्पात्रं वि
हृतं वा यदानवेत् ॥ तदा सूरं भवेत्प्राङ्मुद्धेपि न्यगो गतो ॥ ७ ॥ तिर
एतस्मिन्काष्ठे गंधमात्यं च पदी पाथा दानां प्रदानमुद्धृत्य घृता
क्तं मेनमनुज्ञापयत्यग्नौ करिष्ये करवैकरवाणीति वा प्रसभ्य
नुज्ञाक्रियतां कुरुष्व कुर्वित्यथा ग्नौ जुहोति योक्तं पुरस्तादभ्य
नुज्ञायां पाणिषेव वाग्निमुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितर इ
ति हि ब्राह्मणं यदि पाणिषा चांतं धन्यं दत्तं मनुदिशंति धनं मेनेत्

गद्य
४४

वृद्धतमधुकमिति तत्तानशालामधुमतीश्चावयेदक्षं नमीम
दंतेति च संपन्नमिति पृष्ठा यद्यन्नमुपपुक्तं तत्तस्मात्तीपावन्न
सहपिंडार्थमुद्धृत्य शेषं निवेदयेदनिमते नुमते वा भुक्तवत्स्य
नाचोत्तेषु पिंडानि दूध्यादाचोत्तेष्वेके प्रकीर्णानमुवीयोस्त
थाच्यतामिति विसृजेदस्तु स्य चेति वा ॥ ८ ॥ अथ शूलग
वः शरदिवसं तेनार्द्रयाश्चैवं स्वस्थं यथात्कुष्ठिष्टपुक्तेना श्रीरात्र
षमित्येकेकामं कृत्वा मातो हवांश्चेत्पिद्वा हि यवमतीति ४४

द्विरभिषिच्य शिरस्त आभसतो रुद्राय महादेवाय जुष्टो व
स्वेतितं वर्धस्संपन्नं दंतमृषमं यज्ञियां पादिश्यसं दर्शनामादध्व
मर्धरात्रादुदित इत्येके वैधेचरित्रवंतं ब्रह्माणमुपवेश्य संपला
शामाईशाखां संपेनि स्वाय ब्रतत्यौ कुरारज्जरशने अन्यतरया
संपपरिवीयान्यतरया द्विशिरस्ति पशुं च सूपरशाना योवानि
(युनक्ति यस्मै नमस्तस्मै त्वाजुष्टनियुनज्जीति प्रोक्षणादि समा
नं पशुना विज्ञोषान्यक्ष्यामेपात्रापलाशेन वा वपाजु हृथादि

၁၁၄၆

84

आगष्टे शुक्ल चतुर्थी

732491

७८
॥४६॥

विज्ञायते नास्य प्राश्नीयान्नास्य गाममाहरेयुरभिमानुं काहै
 वोहैष देवः प्रजानवतीत्यमात्यानंतरः प्रतिषेधयेधयेन्निधे
 गातुप्राश्नीयुः स्वस्वस्य यनइतिस एषश्चलगबोधन्यो लोक्यः पु
 ल्यः पुत्र्यः पशव्य आयुषो यशस्य इद्वान्यमुस्त्यजेनानुस्त्यष्ट्या
 न्नहापशुर्भवतीति विज्ञायते संतातीयेन जपन्ग्रहानिया
 त्पशुनामुपताप एतमेव देव मध्ये गोष्ठस्य यजेत स्वाकीयाकं
 सर्वकुतं बहिराज्यं चानुग्रहत्यधर्मतो गा आनयेच्छंतातीये

॥म
४६॥

जपन्ग्रहानां मध्यमियान्मध्यमियान्ममः शौनकाय नमः
 शौनकाय ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ इत्याश्वलाय ७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 त्रेयतुर्थो ध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ संवत् १८४३ ॥ ॥ माघमा
 सेकृष्टपक्षे द्वादश्यामिंदवासरे ॥ लिखितं धुंडिराज्येन ग
 हरेत्युपनामकः ॥ यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥
 यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न विद्यते ॥ तैकाक्षके जकारक्षे रक्षे रशिधि
 लबन्धनात् ॥ नृस्य हस्ते न दानं यं यं वदति पुस्तके ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गद्य

४७

कथा

॥ रा ॥ दृष्ट्याश्चलाय न गद्यस्तत्र समाप्तः ॥
॥ म ॥ इदं पुस्तकं गद्योपनामकं धुंडिरा ॥
॥ जेनालखितं ॥ पुस्तकमिदं धुंडिराजस्य ॥

इति

श्री ३६-
नरसिंहाय
नमः ॥ ॥

सम
४७

श्रीचंद्रकाप
रनेश्वर
॥ ११ ॥